

با اهالی نشر

گفت و گو با ادیک باغداساریان
مدیر مسئول نشریه دو زبانه آپاگا

گفت و گو از: حمیدرضا ابیک

آپاگا

اشاره

آپاگا ماهنامه فرهنگی اجتماعی است که گروهی از ارمنه کشور ما منتشر می کنند. برخی از مطالب این نشریه به زبان ارمنی و برخی دیگر مطالب آن به زبان فارسی است و ده شماره از آن نیز انتشار یافته است.

○ در حال حاضر چند نشریه ارمنی زبان در کشور ما منتشر می شوند؟
□ ما در حال حاضر یک روزنامه به نام آلیک داریم که کلاً ارمنی زبان است و یک ماهنامه که البته مدتی است منتشر نمی شود. این ماهنامه آراکس نام داشت و به دو زبان ارمنی و فارسی منتشر می شد. یعنی از یک طرف آن مطالب فارسی منتشر می شد و از طرف دیگر آن مطالب ارمنی.

○ مقالات و اخبار فارسی، ترجمه همان مطالبی بود که به زبان ارمنی چاپ می شد؟
□ برخی از آن ها این گونه بود. اما برخی مطالب منحصرأ به یک زبان منتشر می شد. فصلنامه دیگری هم داریم به نام پیمان که البته مدتی است چاپ نمی شود.

○ سابقه مطبوعات ارمنی زبان در کشور ما به چه زمانی برمی گردد؟
□ ما بیش از صد نمونه نشریه ارمنی در سده اخیر داشته ایم. اولین نشریه ارمنی در سال ۱۸۹۴ به نام «شاویق» منتشر شد. بعد از آن و در فواصل سال های مختلف ما روزنامه ها، هفته نامه ها، ماهنامه، فصل نامه ها و سال نامه های بسیاری داشته ایم.

○ خود «آپاگا» یعنی چه؟
□ آپاگا در زبان ارمنی به معنای آینده است.

○ آیا مخاطبان ما شما در مجله صرفاً ارمنه هستند، یا اینکه شما در داخل یا خارج کشور مخاطبان دیگری هم دارید؟

□ مخاطبان ما چند دسته هستند. دسته اول مخاطبان ارمنی های ایران که سال ها بود این نیاز احساس می شد که ما باید مجله می طرفی داشته باشیم که در خدمت کل جامعه باشد و اختصاصاً به فرهنگ، ادب و سایر امور ارمنیان ایران بپردازد. به همین خاطر مخاطبان درجه اول ما ارمنی های ایران هستند. در درجه دوم مجله ما از آن جهت که ایرانی است به فرهنگ و تاریخ ایران و اخبار و مباحث این سرزمین می پردازد. در درجه سوم هم ما در نظر داریم در حد امکاناتی که داریم فرهنگ و ادب جهانی را هم معرفی کنیم.

○ آیا مجله شما برای ارمنه خارج از کشور هم ارسال می شود؟
□ ما این امکان را نداریم که خود مستقیم این کار انجام بدهیم. ولی مخاطبان مجله برای خویشاوندان، دوستان و آشنایانشان در خارج از کشور

بازار از خود نشان می دهد. مجید در ادامه می گوید، «در میان آزادی های فردی، آزادی تفکر و بیان عقاید ارزشمندترین آن هاست. ما باید اطمینان پیدا کنیم که افکار و آرا، در هر شکل و نوعی، هر قدر هم که عجیب به نظر برسند، از امکان ابراز برخوردارند».

بسیار اتفاق افتاده است که چنین عقایدی در ابتدا مطلقاً نادرست انگاشته شده اند و بعدها آشکار شده است که حقیقت دارند. وانگهی در تضارب آرا و تعاطی افکار، گاهی حتی خطا نیز فواید فراوانی در بر دارد، چرا که موجب ظهور حقیقت و تقویت آن می شود. بی سبب نبود که پیامبر (ص) ما اختلاف آرا در میان امت خود را موهبت الهی دانسته است.

مثالی دیگر از این که چگونه پیشرفت تکنولوژی به ایجاد دگرگونی در جهان اسلام انجامیده است فعالیت عظیمی است که به دنبال بازداشت انور ابراهیم، معاون سابق نخست وزیر مالزی، در اینترنت صورت گرفت. انور ابراهیم، که دگردیسی او از یک شبه نظامی اسلامگرای جوان به اصلاح طلبی لبرال با نقل قول های روه افزایش او از آثار ویلیام شکسپیر و سایر منابع جهانی همزمان بود، فعالیت سیاسی خود را به عنوان اسلامگرای کمونیست آغاز کرد و در این راه چینی تبارهای مالزی را سپر بلا ساخت. در سال های اخیر، ابراهیم به مدافع سرسخت همزیستی مسالمت آمیز پیروان ادیان، چه در مالزی و چه در سطح جهان، تبدیل شده است؛ تجربه اسلام معاصر در آسیای جنوب شرقی، نه فقط برای مسلمانان سایر نقاط، بلکه برای کل مردم جهان حامل نکات ارزشمندی است. علت آن است که مسلمانان مؤمن آسیای جنوب شرقی فرایض دینی خود را در یک فضای چند فرهنگی واقعی به جا می آورند. به خصوص در مالزی، مسلمانان هرگز از حضور پیروان سایر

پژوهش های دینی از میان برداشته است. امروز میلیون ها فرد علاقه مند، از جمله افراد غیر روحانی دارای تحصیلات غیر دینی، به متون دینی و تفاسیر آن ها دسترسی دارند. مهندسانی همچون محمد شهرور (سوریه، ۱۹۳۸) و مهدی بازگان (ایران، ۱۹۰۷-۱۹۹۵)؛ فیلسوفانی همچون محمد اربکون (الجزیر - فرانسه، ۱۹۲۸) و راشد غنوشی (تونس، ۱۹۴۱) و جامعه شناسانی همچون علی شریعتی (ایران، ۱۹۳۳-۱۹۷۷) و چاندرا مظفر (مالزی، ۱۹۴۷) از این قبیل هستند.

به عنوان مثال، فاطمه مرینیسی (مراکش، ۱۹۰۴)، با تحصیلاتی در جامعه شناسی و نه الهیات، به تحقیق درباره حدیث نبوی «آنان که به زنان اعتماد کنند هرگز روی سعادت را نخواهند دید» پرداخت؛ به منابع قدیمی متعددی رجوع کرد و سرانجام دریافت که این حدیث به ابوبکر - پسرده ای که به دست حضرت محمد صی آرد شد و به مقام اجتماعی بالایی در بصره دست یافت - تعلق دارد و مربوط به ۲۵ سال پس از وفات پیامبر است. مرینیسی معتقد است که این حدیث، گرچه در مجموعه احادیث محمد ابن اسماعیل بخاری، ذکر شده و در جهان اسلام وسیعاً مورد استناد قرار گرفته است، مخدوش به نظر می رسد. [...]

به این ترتیب، در دنیای ریسک های نووی و دسترس

التعمیم: «به هیچ وجه چیزی به عنوان تنها تفسیر ممکن یا معتبر از قرآن یا اسلام نداریم زیرا هر یک از آن ها

سادی از اندیشمندان علاقه مند به توسعه و ترقی در کشورهای اسلام، از تعلق اسلام به وجودی از مباحث دموکراسی و

مندان مسلمانی چون علی بولا، چاندرا مظفر، همایون کبیر،

گروه اندیشه

بیرال

فرض هایی با خود به همراه رده. پیش فرض های اساک در فرهنگ چند دینی آفریقایی با تبعیض نژادی ریشه دارد. او است که «چنین تعهدی با روح در ابتدای ظهور آن همخوانی زمانی که الهیات در حال ظهور الیسم دینی و کلام الهیات

هن داشتن فهمی متن به آن ها راجع از. حتی در مواردی کرده است نیز وضع سی را به عنوان همراه می آورد»

بخش با هم رابطه ای تنگاتنگ بر کرده. حسن حنفی (مصر، ۱۹۳۵) مشابهی دارد. او می نویسد: نیست که هر متن تنها یک تفسیر داشته باشد، بلکه به عکس متون به تفاوت های موجود در فهم آن مختلف موضوع تفاسیر قرار می گیرند. تفسیر یک متن لایتنک گریزانه است... ت های موجود در میان تفاسیر با تضادی اجتماعی - سیاسی و نه تئوریک. نظریه در حقیقت زنی نیست جز یک پوشش شناسانه. هر تفسیر نمودی

